

АНАЛІЗ СТАНУ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

А. В. Мазур

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

У теперішній час туризм є важливим джерелом соціального та економічного розвитку багатьох розвинених держав, в тому числі й України. Серед основних складових вітчизняної туристичної індустрії вагоме місце займає готельний бізнес. Одним з регіонів України, що володіють найбільш розвиненою готельною базою, є Львівська область.

У Львівському регіоні знаходиться більше 3500 культурно-історичних пам'яток, вагома частка яких сконцентрована у Львові – місті, яке належить до культурної спадщини ЮНЕСКО. Природно-рекреаційні ресурси представлені заповідником «Розточчя», національними та регіональними парками, заказниками та ботанічними садами [1]. Через територію Львівської області проходять важливі транспортні шляхи національного та міжнародного значення.

Поєднання вдалого географічного розташування, культурних цінностей та курортно-рекреаційного потенціалу даного регіону є суттєвою передумовою розвитку туризму, орієнтованого на залучення як внутрішніх, так і іноземних туристів, що в свою чергу пов'язано з розширенням та вдосконаленням готельної справи, а також підвищенням якості послуг, що надаються.

Львів є одним з найпривабливіших інвестиційних регіонів України. Станом на 2016 рік місто займає сьоме місце в країні по залученню прямих інвестицій і входить до десятки міст з найбільш динамічним розвитком підприємництва [2].

За даними Державної служби статистики України, Львівська область займає лідируючі позиції в забезпеченні готельними підприємствами та туристичному обслуговуванні (табл. 1).

Таблиця 1

Статистичні дані розвитку готельної справи Львівської області

	Роки					Місце в рейтингу серед інших регіонів
	2000	2005	2010	2015	2016	
						161
Кількість готельних закладів	55	100	159	273	287	1
Кількість готельних номерів	2526	3927	5359	8513	8805	2
Місткість готелів, місць	4893	8701	11910	–	17949	2
Обслуговано приїжджих, тис.	164,3	237,3	353,2	–	749,9	2

У 2016 р. Львівська область надала послуги розміщення іноземним туристам із 35 країн світу, переважно з Польщі, Туреччини та Німеччини.

Готельна база Львівської регіону представлена закладами розміщення різних типів, категорій та форм власності, її основною складовою є готелі. Їх можна розділити на три основні групи за якістю послуг та ціною категорією:

–готелі, які мають високий рівень якості сервісу і цінової політики (чотирьох і п'ятизіркові);

–готелі, сервіс яких знаходиться на проміжному рівні (тризіркові);

–готелі з низьким рівнем послуг та цін (одна-дві зірки, без категорії).

До п'яти- та чотирьох зіркових готелів Львову належать «Citadel Inn», «Nobilis», «Леополіс», «Гранд Готель», «Атлас Делюкс Готель», «Astoria». Здебільшого ці готелі

розташовані в центральній частині міста, в безпосередній близькості до туристичних пам'яток міста.

Найбільшу серед категоризованих готелів групу становлять готелі середнього класу. Частка цієї групи готелів на ринку в загальному становить 35–40%, рівень їх завантаженості залежить від розташування, якості сервісу та рекламної політики. До відомих готелів цієї категорії можна віднести «HotelMP», «Панська гора», готель «Жорж».

Готелі низького цінового сегменту становлять 10% ринку готельних послуг Львівщини. Більшість готелів цієї категорії побудовані у 70-80-х роках ХХ століття («Власта», «Густань», Львів»)[3].

На найближчий час можна спрогнозувати такі тенденції розвитку готельного господарства Львівської області:

- посилення інтересу інвесторів до вкладання коштів у його розширення;
- посилення конкуренції між готельними підприємствами, у зв'язку з поліпшенням якості послуг та збільшенням попиту;
- розширення асортименту послуг та поглиблення спеціалізації;
- посилення взаємозв'язку з іншими галузями економіки.

Список використаних джерел:

1. Рекреаційний потенціал Львівщини статист. зб. – Львів : Головне управління статистики у Львівській обл., 2012. – 96 с.
2. Готелі та аналогічні засоби розміщування за регіонами у 2016 році : статистичний бюлетень. – К. : Державна служба статистики України, 2017.–163 с.
3. Головне управління статистики у Львівській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lv.ukrstat.gov.ua/>

Науковий керівник: старший викладач Л. Ю. Бутенко

ПОНЯТТЯ «КУЛЬТУРНО-ПІЗНАВАЛЬНИЙ ТУРИЗМ» ТА ПРИТАМАННІ ЙОМУ РЕКРЕАЦІЙНІ РЕСУРСИ

А. О. Насідка

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Поняття «культурно-пізнавальний туризм» («cultural tourism» – «культурний туризм») уперше офіційно на міжнародному рівні застосовано в матеріалах Всесвітньої конференції з культурної політики (1982 р.). Основні документи у сфері культурного надбання продукували дві міжнародні організації – Міжнародна рада із питань пам'яток і визначних місць (ІКОМОС) й Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО). ЮНЕСКО розглядає культурний туризм як відмінний від інших вид туризму, «що враховує культури інших народів». У Хартії по культурному туризму ІКОМОС культурно-пізнавальний туризм визначається як форма туризму, основною метою якого, крім інших цілей, є «відкриття пам'яток і об'єктів» [4].

Культурно-пізнавальний туризм полягає у відвіданні історичних або культурних визначних місць, а основна мета таких подорожей – ознайомлення з пам'ятками історії, архітектури, мистецтва, природними та етнічними особливостями місцевості, сучасним життям народу тощо. Серед вітчизняних та закордонних дослідників немає єдності щодо визначення поняття «культурно-пізнавальний туризм». У зарубіжній літературі культурно-пізнавальний туризм має такі інтерпретації [1]:

- 1) ідеальна арена для дослідження природи культурного відтворення;